

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

2. november 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 5. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr. 16/15366

Spørgsmål nr. 1:

Vil ministeren redegøre for, hvilken beskyttelse lovgivningen giver borgere med nedsat arbejdsevne, således at disse ikke bliver påtvunget beskæftigelsesmæssige eller andre foranstaltninger som kan medføre, at borgernes tilstand forværres? I redegørelsen bedes henvist til relevante love og bekendtgørelser.

Ministeren bedes samtidig forholde sig til,

- om beskyttelsen af borgerne er blevet svækket af reformerne af førtidspension/fleksjob, sygedagpenge og kontanthjælp,
- om ministeren finder, at den gældende beskyttelse er tilstrækkelig til at sikre, at borgerne ikke tvinges i forløb, som svækker deres helbred og almene tilstand, og
- hvad ministeren i givet fald vil gøre, for at sikre, at borgerne får den fornødne beskyttelse.”

Svar:

Formålet med den beskæftigelsesrettede indsats er at hjælpe den enkelte borger tættere på job eller uddannelse.

Som jeg har slået fast mange gange tidligere, så må indsatsen aldrig forværre borgerens helbredssituation. Det er et gennemgående princip i beskæftigelseslovgivningen, som ikke er ændret med de nævnte reformer. Det er kommunens ansvar altid at justere en indsats eller evt. helt stoppe en indsats, hvis der opstår ændringer i borgerens helbredstilstand, således at indsatsen ikke længere passer til borgerens helbredstilstand.

Det fremgår samtidig flere steder i lovgivningen, at indsatsen skal tage udgangspunkt i den enkelte borgers situation.

Det gælder både tilbud til kontanthjælpsmodtagere, ledige, der er visiteret til fleksjob og personer på jobafklaringsforløb og ressourceforløb, at indsatsen skal gives ud fra den enkeltes forudsætninger, jf. § 22, stk. 3, og § 68 d, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Disse borgere er omfattet af de almindelige regler om ”rimelige grunde” til ikke at deltage i tilbud m.v. i § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik. En rimelig

grund er fx at borgeren ikke kan deltage i et tilbud på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis borgeren fortsætter i tilbuddet.

Endvidere skal indsatsen til sygedagpengemodtagere være tilpasset den enkeltes forudsætninger, behov og helbredstilstand, jf. § 13 c, stk. 1, og § 13 d, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

For så vidt angår tilbud om fleksjob, skal jobcenteret sikre, at borgerens skånebehov bliver tilgodeset, jf. § 70 d, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Borgerens retssikkerhed er herudover sikret ved, at borgeren har mulighed for at klage over kommunens afgørelse om indsats til Ankestyrelsen.

Jeg er meget opmærksom på vigtigheden af at understøtte kommunernes arbejde med indsatsen for de udsatte borgere, og forligskredsene bag reformerne følger implementeringen af reformerne tæt.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen